

Amtsraadet har ogsaa gjentagne Gange givet sit Minde dertil, men Indenrigsministeriet har stadig nægtet sit Samtykke. Forholdet er, at det ene Sogn har et Par Legater til sit Skolevæsen, der ere skænkede af et Par i Sognet fødte Mænd, som havde taget Bopæl og erhvervet sig Formue i Kjøbenhavn, hvilke Mænd senere ere afdøde ved Døden. De have som sagt legeret til Sognets Skolevæsen nogle Tusinde Daler, og i den Anledning er der oprettet lovformelige Fundatser, som have erholdt kongelig Confirmation. Ifølge Communalloven skulde nu begge Sognenes Skolevæsen sammensmeltes til eet, og det Sogn, som er i Besiddelse af Legaterne, har da naturligvis ønsket en Adskillelse for at kunne beholde Indtægten af disse Legater for sig alene; men naagtet Amtsraadet har anbefalet Andragendet derom, har Indenrigsministeriet, som før bemærket, sat sig derimod, af hvilken Grund er mig uforklarligt, og det forekommer mig, at der derved er skeet et Brud paa retlig bestaaende Documenter. Det er naturligt, at da Sammensmeltningen skulde gennemføres, blev det nødvendigt, at det Sogn, der fremtidig skulde have Deel i disse Legater, maatte betale en passende Sum efter Værdien, men desuagtet er det klart for Enhver, at Legaternes egentlige Formaal forrykkes, idet de ikke blot ere bestemte til at være til Bedste for de nulevende Beboere i det paagjældende Sogn, men tillige til at være til Bedste for de fremtidige Beboere. Naar nu imidlertid de nuværende Beboere tvinges til — thi det er naturligvis imod deres Villie — at afstaae imod Bederlag omtrent Halvdelen af disse Legater til det andet Sogn, er det tydeligt, at den egentlige Hensigt med Legaterne er forrykket og forfeilet, idet de nu levende Beboere faae et Bederlag, som ikke, eller dog ialfald meget vanskeligt, kan bevares til Fordeel for Efterkommerne, men som alene kommer dem selv tilgode, og som saaledes gaar tabt for Efterlægten. Jeg kunde nok have lyst til at høre den høitærede Indenrigsministers Mening, om en saadan Fremgangsmaade ogsaa kan betragtes som egentlig lovmæssig, eller om der ikke i et saa særegent Tilfælde

maatte findes at have været al Anledning til at vise mere Smødekommen fra Indenrigsministeriets Side, end skeet er.

Indenrigsministeren: Der er vel efter de Udtalelser, som ere fremkomne fra den ærede Stiller af Vædringsforlaget om at ville tage det tilbage eller gjøre det til Gjenstand for nærmere Overveelse, hvorledes han vil kunne faae det forandret til en senere Behandling af dette Lovforslag, ikke nogen videre Anledning for mig til at gaae ind paa dette Forslag. Jeg skal indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke har opfattet Vædringsforlaget saaledes, at det var hans Mening, at begge Sognene skulde afstemme over Adskillelsen. Jeg har opfattet det saaledes, at han har villet i Overensstemmelse med Landcommunallovens Ord, at det kun var det enkelte Sogns Bølgere eller Skatteyndende Beboere, som han kalder dem, der skulde stedes til Afstemning. Det forekommer mig, at der i Vædringsforlagets Tanke ligger et Fremskridt, idet Beboernes Villie kommer frem paa en ganske anderledes tydelig og bestemt Maade, end saaledes som det nu i de fleste Tilfælde skeer, enten ved Forsamlinger eller derved, at man ombærer Petitioner om Adskillelse til Underkrift hos de enkelte Bølgere, men jeg skal ikke videre opholde mig ved Vædringsforlaget. Jeg skal med Hensyn til, hvad den samme ærede Rigsdagmand udtalte, bemærke, at jeg ikke tror, at jeg har udtalt mig just saaledes, som han anførte, at havde den forrige Indenrigsminister været lidet villig til at indrømme Adskillelsen, skulde jeg være langt mindre villig dertil. Dette tror jeg ikke, at jeg har udtalt, men jeg har ganske bestemt udtalt, at jeg fandt en Udfykning af Communerne lidet tilraadeligt, og at man, langtfra at lette Udgangen dertil, snarere skulde gjøre den vanskelig, og dette er vedblivende min Anskuelse. Jeg kan ikke finde, at man gavner Communerne ved at føie sig efter en øieblikkelig Stemning og saa stykke dem ud i smaa Dele. — Der er af den sidste Daler (Clausager) blevet fremført et specielt Tilfælde, hvor det forekom ham, at der maatte have været skjellig Grund for Inden-